

איסור דיבור בבית הכנסת

בס"ד

חובה לקרוא!

אחים יקרים! לעבוד את השם זה לא רק מבחון צריך גם מבפנים. המצב היום הוא חמור מאוד בעניין דיבור בבית הכנסת! אדם צריך לרעוד מפחד שהוא נכנס לבית הכנסת! מדוע אנשים מדברים? צוחקים? צועקים! באמצע התפילה? מי התיר לך לדבר???? ומדוע מדברים באמצע הקדיש? איך אתה לא מפחד? אנשים עוזבים באמצע "עלינו לשבת..." איפה הכבוד? אדם צריך להבין שבית הכנסת זה קודש קודשים! חלילה לנו לא באים לקטרג... רק לעזור לאחינו (זה עם ישראל הקדוש)!!

"...יש פעמים שאסור לדבר גם דברי תורה, כמו בעת שאומרים קריאת שמע, שמונה עשרה או הלל, או בעת שקוראים בתורה. הגמרא אומרת, אם מישוהו דבר באמצע התפילה היה זה נחשב לחטא, עד כדי כך שאם קרה שהיו צריכים ללכת למלחמה, היה האיש הזה פסול מללכת למלחמה. כי למלחמה היו צריכים ללכת רק צדיקים גמורים שאין בהם אף שמץ חטא, ומי שדבר באמצע התפילה היה חוטא והיה פסול מללכת למלחמה, כי יכול היה החוטא הזה לגרום תבוסה, חלילה" (צאינה וראינה, פרשת ויקהל). נכון זה מצוה עצומה לדבר דברי תורה, אבל כמובן לא באמצע התפילה או שהחזן מדבר. זאת עברה חמורה מאוד!

הדבר פורסם שאחת הסיבות שהשואה לא כבשה את עדות המזרח נובע מ העובדה שבבתי הכנסת של הספרדים נזהרו מאד שלא לשוחח בשעת התפילה, ואילו אצל האשכנזים ההפידו על כך פחות, וזכות זו שמרה על בני עדות המזרח. (קדושת בית הכנסת ובית המדרש, עמוד ה)

מי שמדבר בבית הכנסת במלים של חול אוי לו, שמראה פירוד, אוי לו שמחסיר באמונה, אוי לו שאין לו חלק באלקי ישראל, שמראה שאין לו אלקים ואינו נמצא שם (ואין לו חלק בו) ואינו מפחד ממנו ומתנהג בביזיון כלפי התיקון העליון של מעלה - רחמנא ליצלן! (הוזהר הקדוש, בפרשת תרומה דף קל"א ע"ב)

אל תבוא להתפלל אם הנך רוצה לדבר! איך מתייחסים לתפילה ולבקשות של מי שמדבר בבית הכנסת? כתוב בספרים הקדושים שאדם שמדבר בבית הכנסת דברי חול... התפילה שלו לא מתקבלת!!! שלא יבוא להתפלל!!!! התפילה שלו לא מתקבלת בשמיים! חבל לו על הזמן...

כמובא בספר "עבודת ישראל" להגיד מקאזנין שכתב וז"ל: "כתיב ואהי להם למקדש מעט, אלו בתי כנסיות ובתי מדרשות שבבבל ובוודאי שכל ביהכ"נ וביהמ"ד מכוון כנגד ביהכ"נ וביהמ"ד של מעלה, לכן צריך להיזהר שלא לדבר בביהכ"נ שום דיבור קל חוץ מן התפילה, כי כשמדבר דברים בטלים, דומה כמי שמדבר עם המלך והופך פניו ממנו, ואומר אדוני המלך אי אפשר לדבר עמך, רק אדבר חפצי, ובזה הוי דוחק רגלי השכינה ח"ו, ואף שאר העם המתפללין בכוונה תפילתו, ג"כ יוכל להיות שלא תקובל ח"ו תפילתם בעוון האחרים, כ"ש בשעת חזרת הש"ץ ובשעת קריאת שצריך לשמוע דברי הש"ץ, כי הוא דוגמת משה שעמד בהר סיני והשמיע הדיבור מפי הגבורה לישראל".

איסור דיבור בביה"כ זה כולל גם נשים. בעזרת נשים זה ממש גרוע... איז לאשה להביא את התינוק שלה ואת הילדים שלה לבית הכנסת. ולאכיל אותם שם אוכל! מי התיר לה בכלל!!! או אשה שמדברת בחזרת השליח ציבור? נשים

יחרות. או שלא תבואו או שתלמדו הלכות בית הכנסת ותמנעו מלעשות את הדברים הללו. כמוכב עם ילד יושב ליד האמא שלו והוא שותה ולא מפריע זה בסדר שישמע דברי קדושה. אבל עם תינוק זה אחרת. אי אפשר לדעת מתי הוא יתחיל לבכות. אסור לדבר דברי חול בבית"כ. אם יש איזה אשה שמדברת בדברי חול או יש לה ילדים מפריעים. לא לצעוק עליה לפני כולם. אלה קחו אותה לצד ותבהירו לה שזה עבירה קשה וקשור לכל עם ישראל. לסיכום הגה (חלק קטן) הלכות קדושת בית הכנסת על פי ילקוט יוסף: הלכות קדושת בית הכנסת, ע"פ פסקי רבנו עובדיה יוסף זצ"ל:

- בתי כנסיות ובתי מדרשות אין נוהגים בהם שחוק וקלות ראש, ואותם הנוהגים שם שחוק וקלות ראש עליהם נאמר, מי ביקש זאת מידכם רמוס חצרי. ואסור לדבר שיחה בטלה בבית הכנסת... ובזהר הקדוש הפליג מאד בעונש המדבר דברים בטלים בבית הכנסת, עד שאמרו שם שאין לו חלק באל-קי ישראל [ילקוט יוסף, ספר על הלכות קריאת התורה ובית הכנסת, עמוד רלז].
- בתי כנסיות אין אוכלים בהם, ואין שותים בהם, ואין מטיילים בהם. אולם כשמתקיים שיעור בהלכה או באגדה בבית הכנסת, מותר לחלק לקהל כוס תה או קפה, לעוררם לשמיעת השיעור. ומותר לסעוד סעודה שלישית בבית הכנסת, כאשר אומרים שם דברי תורה. ומותר לאכול שם סעודת מצוה גם במשתה ויין וסעודה גדולה... [ילקוט יוסף, הלכות קריאת התורה ובית הכנסת עמוד רלט, ובהוספות שבמהדורת תשס"ד, עמודים תד-תה. ובשובע שמחות חלק א' (חופה וקידושין, תשס"ה) עמוד קלא. שו"ת יביע אומר חלק י' סימן יד].
- אין ראוי לשבת בבית הכנסת רגל על רגל, משום דהוי דרך שחץ וגאווה. שהרי אפילו בביתו אין ראוי לישב כך... [ילקוט יוסף, עמ' רמו, ובמהדורת תשס"ג דם בעמ' תי. ובשאר"י ח"ג עמ' רפז].
- החיוב לעמוד מפני אביו ורבו, או מפני זקנים וחכמים הוא גם בבית הכנסת ובבית המדרש, ואפילו בשעה שלומד או מתפלל... [ילקוט יוסף, הלכות בית הכנסת וקריאת התורה עמוד רמט].
- אין נכנסים לבית הכנסת ולבית המדרש אלא לצורך מצוה, כגון תפלה או תורה וכדומה. ואם צריך לקרוא לאדם שנמצא בבית הכנסת, יכנס ויקרא איזה פסוק, או שיאמר דבר הלכה, או שישמע דבר הלכה, או שישעה מעט בבית הכנסת, ואחר כך יקרא לחברו... [ילקוט יוסף חלק ב' שם, עמוד רנ].

כתב ה'תוכחת חיים' (תרומה): "אדם אשר נזהר בכל יכולתו שלא לדבר שיחה בטילה בבית הכנסת – מובטח לו "שיראה זרע, חפץ השם בידו יצלה, יאריך ימים, לא ימות לשחת, לא יחסר לחמו, ולאחר מותו תנוח נפשו בקבר לשכון לבטח, ואינם נרקבים גופו ועצמותיו".

אחים יקרים! לסיכום זו הלכה מפורשת בשולחן ערוך. שאסור לדבר שיחה בטלה בבית הכנסת... בבית הכנסת לא מדברים! בבית הכנסת מתפללים! זה היכל השכינה, זה הבית של הקב"ה...

שנוכה להתפלל כראוי וימלא ה' משאלות לבנו למובה, אמן כן יהי רצון!